

Елин Пелин

И хитреца̀т се излъгва

Хванала си веднъж кума Лиса тлъста селска гъска, натиснала я с лапите си, готова да я схруска, и сладко я попитала:

– Какво би ти сторила с мене, ако аз бях на твое място сега, тлъста гъско?

– О, нито за минутка не бих се замислила – отговорила гъската, – веднага бих вдигнала лапи към небето, затворила бих очи и топла благодарствена молитва бих отправила към бога, задето ми е изпратил такъв вкусен обяд и... после ще те изям.

– О, много умно – каза Лисицата. – Така и аз ще направя.

И вдигнала кума Лиса лапи към небето, затворила унесено очи и зачела молитва. Но тъкмо се готвела да каже: „Благодаря ти, царю небесни, за сладкия обяд“, чула шум от криле.

Тя отворила очи и...

И видяла как гъската литнала високо, високо и се изгубила.

КРАЙ

© Елин Пелин

Издание: Елин Пелин. Приказки, Съчинения в шест тома, Том 5

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10984>]